

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010233
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4413010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Medveckej PhD. a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti odsúdenému S. Z. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného S. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2Nt/9/2013 zo dňa 08.08.2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného S. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods.2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného S. Z. (ďalej len dosúdený) na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/94/2012, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdenému bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov 9 mesiacov, pričom súd rozhodujúci v danej veci pri jeho ukladaní vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods.1 Tr. zák. po úprave v zmysle ustanovenia § 41 ods.2 Tr. zák. a za použitia § 38 ods.2, § 42 ods.1, ods.2 Tr. zák. a § 46 Tr. zák.. Konštatoval, že Nález Ústavného súdu zo dňa 28.11.2012 č. 428/2012 Z.z. je naozaj skutočnosťou súdu skôr neznámou, avšak aby odôvodňoval povolenie obnovy konania musia byť splnené a preukázané súčasne ďalšie podmienky, a to či vzhľadom na túto skutočnosť by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V danom prípade by súd I. stupňa postupom podľa § 41 ods.2 Tr. zák. v znení účinnom po 21.12.2012 ukladal trest odňatia slobody v rozpätí od 4 rokov do 13 rokov 4 mesiace trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa mal v prípade odsúdeného zato, že trest odňatia slobody pôvodne uložený vo výmere 8 rokov 9 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani pomerom páchatel'a.

Uvedené uznesenie sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a v konečnom dôsledku žiadal, aby krajský súd vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania vo výroku o treste.

Uviedol, že je toho názoru, že návrh na povolenie obnovy konania podával s ohľadom na Nález Ústavného súdu, podľa ktorého ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy SR, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je

dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku, a preto jeho prípad je práve tým prípadom, ktorý spĺňa požadované podmienky obnovy konania bez možnosti súdu rozhodujúceho o návrhu na jej povolenie toto podmieniť ešte ďalšou podmienkou, ako to urobil súd I. stupňa. Samotné zistenie skutočnosti, že jeho prípad spadá pod tie, kde rozsudok bol vydaný za použitia asperačnej zásady v jej pôvodnom znení to je aj časti, ktorá bola určená za nesúladnú s Ústavou SR, je postačujúce na povolenie obnovy konania. Samotným dôvodom pre vydanie Nálezu Ústavného súdu SR bola neústavnosť asperačnej zásady, nakoľko jej pôvodné znenie v ustanovení § 41 ods.2 Tr. zák. bolo v rozpore s požiadavkou primeranosti trestu.

V prípade, ak by súd I. stupňa povolil obnovu konania, výmera trestu po jej zvýšení na základe použitia asperačnej zásady „v novom znení“ by sa zmenila.

Z uvedeného je jednoznačné, že podmienky pre povolenie obnovy konania sú splnené, keďže podmienky uvedené v ustanovení § 41b ods.1 zákona č. 38/93 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov sú naplnené, a preto súd obnovu uvedeného konania v tomto prípade mal povoliť, bez toho, aby posudzoval primeranosť trestu.

V písomných dôvodoch sťažnosti, ktoré zaslal odsúdený sám, sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia s poukazom na Ústavným súdom SR upravenú asperačnú zásadu. Podľa jeho názoru spĺňa podmienky na povolenie obnovy konania tým, že vznikli nové okolnosti nakoľko Ústavný súd upravil uvedenú zásadu.

Súd I. stupňa síce poukázal na to, že trest nemôže byť miernejší ako trest, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Bratislava V. v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave v trvaní 8 rokov. Daná skutočnosť je síce pravdou, ale nemohol žiadať o povolenie obnovy konania proti uvedenému rozhodnutiu.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z hore uvedeného ustanovenia preskúmal predložený spisový materiál týkajúci sa návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vzhľadom na Nález Ústavného súdu SR uvedený v zbierke zákonov pod č. 428/2012 a zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne keď podľa § 399 ods.2 Tr. por. tento návrh zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods.1 Tr. por.

V zmysle hore uvedeného Nálezu Ústavného súdu SR bola zrušená časť ustanovenia § 41 ods.2 Tr. zák. za bodkočiarkou s tým, že časť „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ stráca účinnosť.

Súd I. stupňa však správne skúmal či po povolení obnovy konania by bol odsúdenému ukladal trest odňatia slobody v nižšej výmere resp. či by mu bol uložený iný druh trestu. Vo veciach, v ktorých bol podaný návrh na obnovu konania opierajúci sa o Nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.US 106/2011 (zverejnený 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z.) súd skúma splnenie zákonných podmienok obnovy konania uvedených v § 394 ods.1 Tr. por., t.j. či vzhľadom na Nález Ústavného súdu (ktorý je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou) by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Súd I. stupňa správne skúmal uvedenú skutočnosť a svoje závery aj správne uviedol v písomnom odôvodnení napadnutého uznesenia.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/94/2012 zo dňa 28.06.2012, ktorý bola schválená dohoda o vine a treste, bol odsúdený uznaný vinným v bode 1/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa §

212 ods.2 písm. a/, ods.3 písm. a/ Tr. zák. čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a čiastočne samostatným konaním, v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 8/, 9/, 10/ tiež z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr. zák. čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a čiastočne samostatným konaním a v bode 4/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 216 ods.1, ods.2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov 9 mesiacov.

Pri ukladaní daného trestu súd I. stupňa vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej pri ustanovení § 172 ods.1 Tr. zák., teda 4 roky až 10 rokov, pričom uvedenú zákonom stanovenú sadzbu upravoval v zmysle tzv. asperačnej zásady uvedenej § 41 ods.2 Tr. zák. platnej v čase rozhodovania súdu I. stupňa a ukladal tak trest odňatia slobody v rozmedzí 8 rokov 8 mesiacov až 13 rokov 4 mesiace trestu odňatia slobody.

Trest, ktorý bol odsúdenému uložený bol trestom súhrnným, keďže bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 10.09.2008 sp. zn. 4T/65/2008, kde bol odsúdenému uložený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §172 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody 8 rokov.

Za danej situácie preto súd I. stupňa správne poukázal na to, že nemožno odsúdenému uložiť nižší trest ako 8 rokov, ktorý mu bol uložený hore uvedeným rozsudkom.

Nadriadený súd poukazuje nielen na osobu páchatela, teda odsúdeného, ale predovšetkým na charakter ním spáchanej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený vyššie uvedený trest. Poukazuje predovšetkým na následok jeho konania. Trest odňatia slobody uložený odsúdenému považoval nadriadený súd, a to aj po použití Nálezu Ústavného súdu SR, za primeraný.

V prípade odsúdeného tak neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania podľa § 394 ods.1 Tr. por. tak ako na to už správne poukázal aj súd I. stupňa v písomných dôvodoch napadnutého uznesenia.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti nadriadený súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.